

מ"ת 538/10/16 - מדינת ישראל נגד סמי אבו עאדיי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

21 דצמבר 2016

מ"ת 538-10-16 מדינת ישראל נ' אבו עאדיי(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה מיכל דוידאן

נגד

סמי אבו עאדיי (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אבו עמאר

המשיב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של ניסיון לעבירות בנשק.

2. על פי החלק הכללי לעובדות כתב האישום, ארגון דעא"ש הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת בתאריך 15.9.2015 על ידי שר הביטחון.

על פי העובדות, במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, לאחר אפריל 2016, נפגש המשיב ברהט עם מספר אנשים אשר הציגו עצמם כאנשי דת (להלן: **השיחים**). במהלך מפגשים אלו, ביקשו השיחים מהמשיב לצפות בסרטונים של ארגון דעא"ש, תוך שמציינים ש"מוסלמי חייב להילחם בכופרים" או "**למות כשהיד המגיע לגן עדן**" או במילים הדומות לכך.

לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, המשיב החל לתמוך בדעאש ובהמשך החל לצפות בסרטונים מטעם דעאש לרבות במלחמת דעאש בעיראק, סרטוני עריפת ראשים ע"י פעילי דעאש וכדומה. בחלק מהפעמים המשיב צפה בסרטונים יחד עם אחיינו, אעני אבו עדיי (להלן: **אעני**) ואחיו נוסף חמדי אבו עדיי (להלן: **חמדי**) שניהם תושבי רהט.

בתאריך 27.8.2016 נפגש המשיב עם אנשי הדת שאמרו לו כי "**האדמה מקודשת, היהודים גנבו את האדמה הזו, היהודים כופרים**" או במילים הדומות לכך וכי עליו "**להילחם בכופרים**". בעקבות האמור לעיל, ולאחר שגמלה בלבו של המשיב ההחלטה לבצע פיגוע במדינת ישראל, הוא יצא את בתו ביום 28.8.2016 בשעות הבוקר. בהמשך פגש

בחמדי, המתגורר סמוך לבית המשיב ברהט ואמר לו ולאחיינו הנוסף אעני כי הוא רוצה לבצע פיגוע התאבדות בישראל ביד מרדכי או בבית קמה. במעמד זה ולצורך קידום תכניתו, פנה המשיב לחמדי כאשר הוא יודע שברשותו של חמדי נשק וביקש ממנו את הנשק לצורך ביצוע פיגוע כאמור. חמדי סירב לבקשת המשיב והמשיב עזב את המקום, כשבסופו של דבר, תכניתו של המשיב לבצע פיגוע לא יצאה לפועל שכן המשיב נעצר ע"י משטרת ישראל.

3. אין חולק בקיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר. אלא שעצמת עילת המעצר, טען הסנגור, גבולית ממש ביותר בהינתן העבירה המיוחסת למשיב. לדידו, מדובר בעבירה "מינורית" של ניסיון לעבירות בנשק, ללא החזקת נשק בפועל שהעונש הצפוי בגינה ככל שיושע ינוע בין מאסר על דרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל. לטענתו "**המשיב מדבר שטויות**" וכי הוא נתפס כ"**משוגע**" בקרב בני משפחתו ואותם אנשי דת שגייסו אותו לכאורה לארגון דעאש הם פרי דמיונו של המשיב, כך גם רצונו לבצע פיגוע, ובכל מקרה לא מוצאים ביטוי בסעיפי האישום.

4. ב"כ המבקשת פירטה בתשתית הראייתית ובעיקר בנסיבות שברקע העבירה המיוחסת למשיב ואשר לטענתה מלמדת במובהק כי מעשי המשיב בוצעו על רקע ומניעים אידיאולוגיים המעצימים באופן משמעותי את מסוכנותו לציבור. ציינה כי מדובר במי שמשייך עצמו לארגון דעאש וזאת לאחר פגישות שהתקיימו בינו לבין שיחים שונים המשוויכים לארגון רצחני זה ואשר לדברי המשיב עצמו, אותם אנשי דת שפקדו אותו מספר פעמים שכנעו אותו במהלך המפגשים עמם לבצע פיגוע נגד יהודים.

ב"כ המבקשת הפנתה **לדברי המשיב במהלך חקירותיו במשטרה**, שם בפה מלא הוא מודה כי המפגשים עם השיחים השפיעו עליו מאוד וכי בהנחייתם צפה בסרטונים מטעם דע"ש וחמישה ימים קודם למעצרו, קיים שיחה עם אותם אנשי דת אשר הבהירו לו כי הוא חייב לבצע פיגוע על מנת להבטיח לעצמו מקום בגן עדן ועל מנת לגאול את האדמה אותה גזלו היהודים. עוד ציינה כי לאחר שגמלה ההחלטה בלבו של המשיב לבצע פיגוע ביהודים הוא פעל להשיג נשק ופנה לאחיינו חמדי אבו עאדי, שהוא עצמו תומך בארגון דעאש ואשר ידוע כמחזיק בכלי נשק, וכן פנה לאחיין נוסף בשם האני אבו עאדי על מנת שזה יצטרף לארגון ויצטרף אליו לביצוע פיגוע התאבדות בתוככי ישראל, אולם השניים סרבו כעולה מחקירותיהם במשטרה. עוד הוסיפה ופרטה כי המשיב הוסיף לעשות על מנת להוציא מטרתו לפגוע ביהודים עת הצטייד בסכינים וקוראן בחר לבצע פיגוע בית קמא יצא לשם אולם נעצר על ידי המשטרה.

5. אין חולק בקיומן של ראיות לכאורה והשאלה במחלוקת הינה עצמת עילת המעצר. המדינה מבקשת לקרא את סעיפי האישום על רקע עבריינות אידיאולוגית המעצימה את מסוכנות המשיב, ואילו ב"כ המשיב טוען לדברי שטות מצד המשיב אשר אף משפחתו שלו מתייחסת אליו כאל "משוגע"

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה לרבות חקירות המשיב ואחייניו, מצאתי קיומה של תשתית ראייתית מוצקה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירה המיוחסת לו, ברקע ובנסיבות המתוארים בכתב האישום. התשתית מבוססת היטב, בין היתר, על דבריו החוזרים ונשנים של המשיב כי גמלה בליבו החלטה לבצע פיגוע נגד יהודים ועל רקע הנחייתם והשפעתם של אנשי דת עמם נפגש מספר פעמים לאורך תקופת זמן. לדברי המשיב ולמעשה הודאתו ברקע שהביא לביצוע המיוחס, נמצא בסיס ותמיכה בדברי אחייניו, חמיד והאני אותם, כעולה מחקירתם

במשטרה, לפיהם ניסה המשיב להשיג נשק חם מאחיינו חמיד וכן ניסה לשדל ולשכנע את שניהם להצטרף אליו לפיגוע נגד יהודים, ומשאלה סרבו הוא הצטייד בסכינים וקוראן, בחר מקום וזמן לבצע פיגוע ויצא לעשות כן.

עיון בחומר החקירה מלמד כי אין מדובר במי ש"מדבר שטויות" ואין מדובר במי שהוא "משוגע" וכי האירוע יצא מפרופורציה כטענת ב"כ המשיב. חקירות המשיב ודבריו במשטרה מלמדות אחרת והדבר מקבל משנה תוקף מחוות דעת הפסיכיאטר המחוזי שהוגשה לתיק ביום 30.10.2016 המעלה כי המשיב לא היה במצב פסיכוטי במועד ביצוע העבירה, כי ידע להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור, וכי היה אחראי למעשיו והוא כשיר לעמוד לדין.

גם אין לקבל טענת ב"כ המשיב לפיה מדובר באירוע ו/או עבירה מינורית וכי עילת המעצר בגינה גבולית. על הרקע והנסיבות בהן ביצע המשיב את העבירה הרי שעצמתה של עילת המעצר הינה גבוהה ובאופן מיוחד.

עם זאת, אני מתקשה לקבל טענת המדינה לפיה הרקע לעבירה המיוחסת למשיב הוא אידיאולוגי וממניעים אידיאולוגיים של המשיב. עיון בחקירותיו במשטרה מגלה תמונה שונה במידת מה ואחרת מזו שביקשה המדינה להציג.

המשיב בכל חקירותיו במשטרה מסר פרטים מלאים על ביקורם של אותם שיחים אצלו, על דברים שאמרו והנחו אותו. על השפעתם הגדולה עליו, כיצד ניסה לשדל את אחייניו להצטרף אליו לבצע פיגוע ועל כך שהוא החליט לבצע פיגוע ביהודים ולכן יצא ביום 28.8.2016 בשעת הבוקר לבית קמה כשבאמתחתו סכינים וקוראן והכל כפי שתיארה המבקשת. אלא מה, שהמשך עיון בחקירות המשיב מלמד כי מדובר במי שנראה שיותר הושפע השפעה גדולה מ"שטיפת מוח" של אותם אנשי דת בהם פגש מספר פעמים, מאשר פעל ממניע אידיאולוגי. ניתן להתרשם מחרדות ופחדים בהם היה נתון המשיב תקופה ארוכה גם נוכח צפייה בסרטוני דעאש וחששו שמא יפגעו בו משום ששירת בצה"ל והוא משת"פ מבחינתם. חרדתו וחששו של המשיב הביאו אותו לישון מחוץ לבית, לא לענות לטלפונים, המשיב מתאר במהלך חקירתו כי רצה להתאבד נוכח הפחדים שאחזו בו, סיפר על שיחות עם אשתו בעניין זה ובתוך רצף הדברים שם הוא מספר על כוונתו ללכת לבצע פיגוע ניתן לראות התלבטות קשה של המשיב אם באמת לדקור מישהו יהודי ואז הוא מגיע לבית קמה ומספר כי החנה את הרכב וירד מהרכב, אולם השאיר את הסכינים והקוראן ברכב "והלכתי למישהו שאני מכיר מוכר שווארמה וקניתי מנות שווארמה לבית ועמדתי שם חמש דקות בחנות השווארמה של מישהו יהודי, אני מכיר את שמו בבית קמה והתחלתי לחשוב וחזרתי אחורה 4 חודשים... וראיתי בבית קמה אנשים טובים לא כופרים והתחלתי להגיד לעצמי סמי תעצור ולא עשיתי שום דבר ואמרתי שאני אקנה שווארמה ואלך ולומר זהו ולהתפנות לבית ולילדים והבנתי שאני הולך בדרך מוטעית והחלטתי לא לדקור אף אחד והלכתי לבית עם השווארמה ובדרך ברהט הגיעה משטרה ועצרו אותי. הבנתי שאשתי התקשרה למשטרה כי רק היא יודעת שאני לא נורמלי כי היא אמרה לי לפני מעצרי שעשו לי כישוף השיחים האלה".

עוד ניתן היה להביא דוגמאות נוספות המצביעות יותר על מי שנתון היה לשטיפת מוח של אנשי דת שמניעיהם אידיאולוגיים מאשר מי שביצע את אשר ביצע על רקע אידיאולוגי.

6. כך או כך, לא ניתן להתעלם מהמסוכנות הנשקפת מהמשיב בהינתן תחושותיו, המצב בו היה נתון והמעשים

אליהם כיוון, אם כי אדגיש שאיני מוצאת מקום לקבוע כי מדובר במי שעמדותיו נחרצות וקיצוניות.

בנסיבות האמורות ונוכח הדברים העולים מהודעות המשיב, אני סבורה שיש מקום קודם לבחינת חלופה, אם בכלל, להידרש לתסקיר שירות המבחן אשר ירחיב ויביא בעניינו של המשיב בפני בית המשפט.

קובעת דיון ליום 11.1.2017 בשעה 11:30.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן אשר יערוך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד מועד הדיון הנדחה.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ז,
21/12/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**